

Efter terrorangrebene i Nice, Würzburg og München er samarbejde med Rusland endnu mere presserende nødvendigt – uacceptabelt at benytte anledningen til at indføre politistat. Af Helga Zepp-LaRouche

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpning af deres religion, islam.

*23. juli 2016 – Helga Zepp-LaRouche, forkvinde for det tyske parti **Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet** (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BüSo) og stifter af Schiller Instituttet, skrev en artikel om den strategiske krise og hvad det vil kræve at løse den. Det følgende er en*

oversættelse af afsnittet om terrorisme, i kølvandet på den dødbringende skudepisode i München den 22. juli.

Hele Helgas tyske artikel kan læses på BÜSOS webside: <http://www.bueso.de/node/8688>.

Tyskland blev kastet ud i en choktilstand efter massakren i et indkøbscenter i München, med en 18-årig tysk-iraner som gerningsmand, og som fandt sted kun få dage efter, at en 17-årig afghansk flygtning med en økse angreb og sårede passagerer på et tog i byen Würzburg. Alt imens gerningsmændenes baggrund og motiver stadig er ved at blive undersøgt, så understregede Helga Zepp-LaRouche i en artikel den 23. juli, at terrorisme, uanset i hvilken form, er blevet en hovedtrussel for hele menneskeheden.

CSU-parlamentsmedlem Hans-Peter Uhl har ret, skrev hun, i at kræve forbedrede forebyggende forholdsregler og øget samarbejdet mellem relevante myndigheder, både nationalt og i udlandet, for at bekæmpe terrorisme. Men, i betragtning af den radikale islams udvikling og måde at operere på, så indebærer dette selvfølgelig samarbejde med Rusland, »det offer, der har den største ekspertise i de tjetjenske netværk og disses forbindelse til Sektor Højre i Ukraine og til ISIS, og som beviseligt, gennem sine militære interventioner i Syrien, er det eneste land, der har haft held til at trække ISIS' magt tilbage.«

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og

understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpning af deres religion, islam.

»Siden Chilcot-undersøgelsesrapporten i Storbritannien satte fokus på, hvordan Tony Blair havde iscenesat aggressionskrigen i Irak på baggrund af overlagte løgne«, bemærker Zepp-LaRouche, »og efter afsløringen af de 28 sider af den officielle Kongresundersøgelsesrapport om angrebene 11. september [2001] ikke efterlod nogen tvivl om Saudi-Arabiens rolle i finansieringen af terrorisme, vil en politik med 'mere af det samme' være det samme som at være medskyldig i alle nye terrorangreb.

»De tyske myndigheder kan ikke længere skjule sig bag de sædvanlige sociologiske sofismer. Troværdigheden hos hr. Uhl og indenrigsminister Thomas de Mazière, hos medlemmerne af Forbundsdagens komité for interne anliggender og selvfølgelig, hos kansler Angela Merkel, vil afhænge af, om de indleder en officiel undersøgelse for så hurtigt som muligt at kaste lys over disse to dokumenters – Chilcot-rapportens og de 28 sider – implikationer og drage konsekvenserne af dem.

»Det er under alle omstændigheder uacceptabelt at bruge angrebene i Würzburg og München som en anledning til at opbygge en politistat sådan, som Erdogan er i færd med, og at samarbejde med netop de lande, hvis rolle er blevet belyst i Chilcot-rapporten og de 28 sider.«